

grafisk og med hensyn til, hvem der har ansvaret.

Det betyder bl.a., at folk får længere til arbejdet. Det kan betyde, at der er nogle kvinder, som i dag også har større ansvar for, hvad der foregår derhjemme, måske kan blive nødsaget til at sige deres job op eller i hvert fald skal overveje, hvordan de kan få det til at hænge sammen med de ting, som de står for derhjemme, medmindre man tror, at man kan lave en revolution fra den ene dag til den anden. Det er bare et af de områder.

Et andet område er også, at kommunalreformen vil betyde, at der i stadig større grad vil blive privatiseringer og udlicitering af opgaver fra det offentlige til det private. Vi har allerede nu set eksempler på, hvordan det kan føre til, at arbejdsforholdene bliver mere utrygge. Der bliver flere løst ansatte, og der bliver flere, som har kortere arbejdstid, kommer på deltid og derved får sværere ved at få økonomien til at hænge sammen. Det vil også her først og fremmest ramme kvinderne.

Med hensyn til de problemer, vi har på arbejdsmarkedet, har beskæftigelsesministeren på et tidspunkt – og er også her i dag blevet bakket op af ligestillingsministeren – brystet sig lidt af udsigten til, at vi kan få indført kønsopdelte lønstatistikker. Det er godt, at vi kan få indført kønsopdelte lønstatistikker, men før ligestillingsministeren nu bliver alt for stolt af det, vil jeg bare erindre om, at vi har haft kønsopdelte lønstatistikker. De blev bare skudt ned af regeringen i 2002, da de skulle have været gennemført, og udsat på ubestemt tid. De er stadig væk ikke gennemført.

Vi har nu ventet i 3 år og kommer øjensynlig også til at vente et stykke tid længere, samtidig med at de udmeldinger, der er kommet, viser, at de krav om lønstatistikker, der vil blive stillet, kun vil komme til at omhandle et mindretal af virksomhederne i det her land. Dermed får man ikke reelt taget hul på at få et redskab for de faglige organisationer til at få ligeløn på især de mindre virksomheder.

Når det handler om barselorlov, som hænger sammen med spørgsmålet om ligeløn, er ministerens bud for at få flere mænd til at tage mere barselorlov at sende dem en cd. Jeg tror helt ærligt ikke, at det er en vej, der vil føre til noget særligt. Vi har siden den forlængede barselorlov set, at en større procentdel af barselorloven bliver taget af kvinder, som i stadig større udstrækning kommer uden for arbejdsmarkedet, og på

den måde bliver ligestillingen skudt endnu længere ud i fremtiden.

Den eneste vej, som også erfaringerne fra Norge, Sverige og ikke mindst Island har vist, til at få en bedre fordeling af barselorloven er, at man øremærker en del af den til mænd. Fra Enhedslistens side har vi peget på, at vi mener, at 13 uger skal øremærkes til mændene, så de også får en reel mulighed for at kræve dem af deres arbejdsgiver.

Kl. 15.25

I forlængelse af spørgsmålet om barselorlov har flere af ordførerne også nævnt den centrale barselfond. Det er godt, at der er indført en central barselfond på LO- og DA-området, og det er godt, at den vil blive fulgt op af lovgivning, sådan at vi får en barselfond, der dækker hele det private arbejdsmarked, ved siden af en barselfond for henholdsvis det statslige og det kommunale arbejdsmarked.

Men det helt store spørgsmål, når vi snakker om ligestilling og ligelig fordeling af ressourcerne, handler i virkeligheden om, at der er brug for en central barselfond, der strækker sig over både det kommunale, det statslige og det private arbejdsmarked, sådan at vi får en reel udligning mellem de store kvindeområder inden for det offentlige og de store mandsdominerede områder inden for det private.

Hvad er så ministerens bud på, at kvinder i stadig større omfang slides ned af deres arbejde? Ja, jeg hørte det ikke. Jeg vil godt fremhæve et meget konkret bud på, hvordan vi i den her sammenhæng kan slå tre fluer med et smæk til gavn for kvinders arbejdsforhold, til gavn for kvinders beskæftigelse og til gavn for den sociale service. Det er meget enkelt. Det handler om at ansætte flere i den sociale service, det handler om at fordele arbejdet på flere hænder, det handler om at få flere hjemmehjælpere, flere pædagoger, flere sygehjælpere osv. Det vil betyde flere i arbejde, det vil betyde mindre nedslidning, og det vil betyde en bedre social service.

Et andet område, hvor ministeren siger et og regeringens politik fører til noget andet, er ligestilling blandt de etniske minoriteter. Et eksempel er starthjælpen. Ministeren sagde under sin redegørelse, at det er vigtigt, at kvinder har ret til deres egen økonomi. Men konsekvensen af starthjælpen har været, at stadig flere kvinder bliver sendt hjem og kommer til at være hjemmegående uden en egen økonomi. I tilfælde af at deres mand får et arbejde, mister de retten til starthjælp, bliver isoleret fra samfundet og kan